

Scenariusz Dni Kultury Krajów Anglosaskich

„How to be British?”

Wstęp

Osoby: Karolina, Marcin, Jacek, Ola

(Czterech Polaków, czekających na samolot do Londynu, słyszy komunikat: „Pasażerowie odlatujący do Londynu proszeni są o przejście do odprawy paszportowej.”

Słysząc dźwięk odlatującego samolotu)

(Na lotnisku w Londynie, ci sami Polacy wychodzą z terminala. Słysząc głos: „Welcome to London ”)

Ola: No to dotarliśmy. Słuchajcie, może umówimy się za miesiąc o 4 w pubie przy Kings Road? Tak żeby pogadać.

Jacek: Dobry pomysł. Wszyscy wiemy gdzie jest ten pub, więc nie ma problemu.

Marcin: Ok, ja jestem za.

Karolina: Ja też. Będę na pewno! To do zobaczenia!

(Karolina odchodzi. Pozostali zostają i żegnają się.)

Pub

(do pubu wchodzi Karolina, rozgląda się i widzi pozostałych, którzy jej machają. Idzie w ich stronę.)

Karolina: Cześć! Jak dobrze was widzieć! Co tam słysząc?

Marcin: A w porządku. Co u Ciebie?

Jacek: Cześć!

Ola: Fajnie, że jesteś.

Karolina: No to powiedzcie, jak wam się podoba życie wśród Brytyjczyków? Przez ten miesiąc pewnie każdy z nas przeżył coś ciekawego.

Ola: Powiem wam szczerze, że Anglia to dla mnie trochę dziwny kraj. Zobaczcie: u nas w Polsce wszyscy w niedzielę, nawet najbiedniejsi, wkładają najlepsze ubrania i starają się wyglądać przyzwoicie, a życie robi się pogodne i radosne. Tu w Anglii nawet najbogatsi ubierają się, jak co dzień, nie gołą się i kraj robi się ponury i smutny.

Jacek: Wiecie, co mnie cały czas zadziwia - czekanie na przystanku autobusowym. Przecież w Polsce, kiedy nadjeżdża autobus wszyscy przepychają się, żeby wsiąść jako pierwsi i zająć wymarzone miejsce przy oknie. Natomiast tutaj ludzie ustawiają się jak w kolejce. Nikt się nie spieszy i nie rozpycha łokciami.

Karolina: Mnie na przykład do tej pory zadziwiają ich rozmowy o pogodzie. Przecież w Polsce temat, którego należy unikać to właśnie pogoda. A tutaj, jeśli nie powtórzymy zwrotu „Piękny mamy dziś dzień, nieprawdaż?” co najmniej dwieście razy dziennie, jesteśmy uważani za trochę ograniczonych na umyśle. Posłuchajcie.

Skecz o pogodzie

(świeci słońce)

Mr Jones: Oh, good morning Mr Brown. How are you?

Mr Brown: Good morning Mr Jones. I'm fine, thank you. And you?

Mr Jones: I'm OK, thank you. *(rozgląda się)* Nice day, isn't it? Isn't it beautiful?

Mr Brown: Oh, yes, wonderful, isn't it?

Mr Jones: It's so nice and hot. And the sun...

(zaczyna padać, mężczyźni spoglądają w niebo i rozkładają parasole)

Mr Brown: Terrible day, isn't it?

Mr Jones: Yes, it's unpleasant, isn't it?

Mr Brown: The rain... I don't like rain.

Mr Jones: Have a nice day, Mr Brown.

Mr Brown: Have a nice day, Mr Jones. Goodbye!

Mr Jones: Goodbye!

(mężczyźni rozchodzą się)

Pub

Karolina: To jest właśnie zaskakujące, że nigdy nie należy zaprzeczać w rozmowie o pogodzie. Nawet gdyby sypał grad i śnieg i huragan wyrywał drzewa z korzeniami po obu stronach drogi, a ktoś powiedziałby „Ładny dzień, nieprawdaż?” wszyscy odpowiadają bez wahania „Ależ oczywiście, mamy piękną pogodę”.

Jacek: A z kolei jak świeci słońce i ktoś powie, że to brzydki dzień, to bezwzględnie należy odpowiedzieć, „Rzeczywiście, mamy dziś naprawdę okropną pogodę.”

(wybija godzina 5 na zegarze)

Ola: O, jest 5 po południu, większość Brytyjczyków zasiada teraz do popołudniowej herbatki.

Marcin: A propos herbaty. Mówiłem Wam, że pracuję w teatrze. I mamy tam takiego kolegę, Brytyjczyka, który, wyobraźcie sobie, nie potrafi przygotować herbaty.

Ola: No, co ty? Brytyjczyk, który nie potrafi zaparzyć herbaty?!

Karolina: Przecież oni piją herbatę do śniadania, o 11 rano, po lunchu, na podwieczorek, o 5 popołudniu i nawet i 11 wieczorem!

Marcin: No naprawdę, nie potrafi. Ostatnio na próbie prosiliśmy go żeby zrobił nam herbatę i posłuchajcie, co się wydarzyło.

Skecz ‘Tea Break’

Osoby: Jerry, Tom, Jane, Martin, Sara

(pięciu aktorów po próbie w teatrze)

Jerry: All right. It’s time for a cup of tea.

Tom: Oh, good. A cup of tea. I can’t wait.

Jane: OK, Tom, make the tea.

Tom: Me?

Sara: Yes, make the tea.

Tom: Make the tea? Me?

Jane: Why not?

Tom: All right. What do I have to do? How do you make tea?

Jerry: Huh! He doesn't know how to make tea!

Tom: OK, Jerry. How do you make tea?

Jerry: Er... I don't know.

(śmiech)

Martin: Listen, Tom- it's easy. Put some water in the kettle.

Sara: Put the kettle on the stove.

Jane: Light a match.

Martin: Turn on the gas.

Sara: And light the gas.

Jane: Then put some tea in the teapot.

Tom: It isn't so easy.

Jane: Oh, come on! It's easy!

Martin: Listen, Tom. You don't have to make the tea.

Tom: Oh, good.

Martin: You can get some from the cafe.

Tom: Oh. OK. See you later.

(Tom rusza do drzwi)

Jerry: Wait a minute!

Tom: What?

Jane: You don't know what we want yet.

Tom: Oh, yes. Sorry. What do you all want? Sara?

Sara: I'd like a cup of tea- with lots of milk and no sugar.

Tom: One tea- no milk, no sugar, Jane?

Jane: I'd like a cup of tea- with lots of milk and no sugar.

Tom: Lots of milk- no tea. Right.

Jane: No sugar!

Tom: No sugar. Right. Jerry?

Jerry: I'd like a lemon tea and a big cream cake.

Tom: A lemon cake and a cream tea.

Jerry: Tom?!

Tom: What do you want, Martin?

Martin: A whisky and soda.

Tom: With milk and sugar?

Martin: Of course.

Tom: OK. Sara, you want a cup of tea, with no milk and no sugar.

Sara: Yes. Oh... No. Maybe I'll take coffee.

Tom: Coffee.

Sara: Yes, a cup of coffee- with milk and sugar.

Tom: Right. So- it's one coffee with milk and sugar, and one tea with milk and sugar.

Jane: No sugar!

Tom: No sugar. Right. Jerry, you want a lemon tea and a big cream cake.

Jerry: That's right.

Tom: And Martin- you want a whisky and soda.

Martin: With milk and sugar.

Tom: With milk and sugar. Right. OK. See you in a minute.

(Tom wychodzi, wracając po chwili z zamówieniami)

Tom: Right. Here you are. One coffee and soda, one whisky and carem, one lemon and milk, and one big sugar cake. All right?

Jane: Martin?

Martin: Yes?

Jane: Go and make some tea.

Pub

Marcin: Wyobraźcie sobie, po miesiącu pobytu w Wielkiej Brytanii potrafię lepiej zaparzyć herbatę niż rodowity Brytyjczyk.

Jacek: *(śmiech)* No w końcu Polak potrafi! *(śmiech)*

Ola: A posłuchajcie, co mi się przydarzyło jak jechałam w odwiedziny do kuzynki w Birmingham. Wsiadłam sobie do przedziału, w którym siedział już jakiś Brytyjczyk i spokojnie czekałam na konduktora. Najpierw zjawił się steward z kawą a potem przyszedł konduktor....

Skecz 'The Ticket Inspector'

Osoby: Ticket Inspector, Passenger, Steward

(w przedziale siedzi dwóch pasażerów czytających gazety)

Steward: Coffee!

Passenger: No, thanks.

Inspector: Tickets!

Passenger: No, thanks.

Inspector: Pardon?

Passenger: I don't want a ticket, thank you.

Inspector: I'm not selling tickets, sir.

Passenger: No?

Inspector: No, I want to see your ticket.

Passenger: Oh, I haven't got a ticket.

Inspector: You haven't got a ticket?

Passenger: No, I never buy a ticket.

Inspector: Why not?

Passenger: Well, they are very expensive.

Inspector: Sir, you're travelling on a train. When people travel on a train, they always buy a ticket.

Passenger: Er...

Inspector: And this is first class.

Passenger: Yes, it is very nice, isn't it?

Inspector: No, sir. This is a first- class compartment. When people travel on a first- class compartment, they always buy a first- class ticket.

Passenger: No, they don't.

Inspector: What?

Passenger: A lot of people don't buy tickets. The Queen doesn't buy a ticket, does she? Eh? Eh?

Inspector: No, sir, but she's a famous person.

Passenger: And what about you? Where's yours?

Inspector: Mine?

Passenger: Yes. Your ticket. Have you got a ticket?

Inspector: Me, sir?

Passenger: Yes, you.

Inspector: No, I haven't got a ticket.

Passenger: Ooh- are you a famous person?

Inspector: Famous? Well, not very... Sir, I am a ticket inspector. I inspect tickets. Are you going to show me your ticket?

Passenger: No, I haven't got a ticket.

Inspector: I see.

Passenger: What are you going to do?

Inspector: I'm going to write your name in my book.

Passenger: Oh.

Inspector: What is your name, sir?

Passenger: Mickey Mouse.

(konduktor zaczyna pisać)

Inspector: Mickey-

Passenger: - Mouse. M-O-U-S-E.

Inspector: Your name, sir?

Passenger: John Lennon? William Shakespeare? Justin Timberlake?

Inspector: I see, sir. Well, if you're not going to tell me your name, please leave the train.

Passenger: Pardon?

Inspector: Leave the train.

Passenger: I can't.

Inspector: You can't what?

Passenger: I can't leave the train.

Inspector: Why not?

Passenger: It's moving.

Inspector: Not now, sir. At the next station.

Passenger: Oh.

Inspector: It's in the book, sir. When you travel by train, you buy a ticket, and if you don't buy a ticket, you-

Passenger: -leave the train.

Inspector: - leave the train.

Inspector: OK, sir. We're coming to a station. Please leave the train now.

Passenger: Now?

Inspector: Yes, sir. I'm sorry, but-

Passenger: Oh, that's OK.

Inspector: - it's in the book, and- What did you say?

Passenger: I said: 'That's OK.'

Inspector: OK?

Passenger: Yes, this is my station. Goodbye.

(pasażer opuszcza przedział)

Pub

Jacek: No proszę, nie tylko Polak potrafi, ale jak widać Brytyjczyk także! *(śmiech)*

(wybija godzina 8 wieczorem)

Ola: O, czas się zbierać. To, co, umawiamy się znów za miesiąc o tej samej porze, tak?

Karolina: Tak, pewnie w tym czasie znów przydarzy się nam coś ciekawego.

Jacek: Pewnie tak. Do zobaczenia!

Ola: Trzymajcie się, do zobaczenia!

Marcin: Cześć!

(wychodzą)